

ЗАГАДКОВЕ ОЗЕРО

Прадавній поліський край. Скільки краси в тобі і загадковості! Стала весна над манливою колисанкою озера. Над чистою водою ронить ранкові роси зеленочубий гай. Прибережні берези віддзеркалюються у воді. Пахне прохолодою живиця,

Скільки чар і кольорів навколо! Іду стежкою над озером. Ранкова тиша шелестить ніжним плюскотом хвиль. Над озерним плесом сизо-крила чайка диригує... Все мовчить. Лише хвилі до хвиль загойдали грайливо. Війнув вітер - зашелестів загадково очерет на березі. В тихій порі озерний екран. Ніби зорі, погойдуються на воді жовті лілії. Синіє у глибокому просторі вись. Забагрянів схід сонця...

Озеро допиває молоко туманів, які світло-сірою пеленою покрили озерну гладінь. Під сонячними променями вони закрутили і помалу розтанули - їх випило озеро. Загадкове, чарівне озеро. Ніким ще не досліджене. Скільки воно таїть в собі загадок! Із

ним пов'язане минуле та сьогодення нашого села Білого. Навіть у легендах згадується: "недалечко в лісі біліє озеро..."

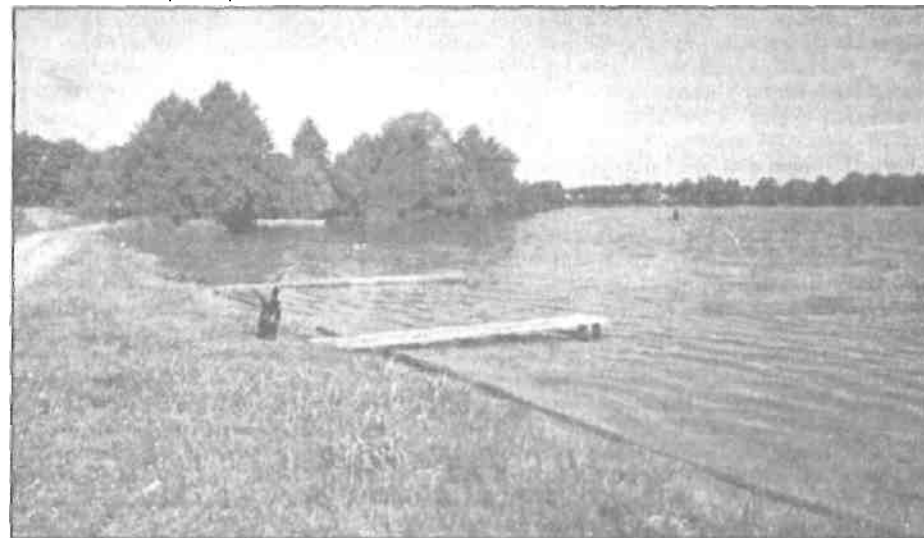
Наші пращури залишили цікаву згадку про озеро. Давно те діялось. Стояв невеличкий хутір, обгороджений з усіх сторін валами і величезним частоколом. А в центрі поселення висохла церква із куполами. Жили люди щасливо, горя не знали, в церкву ходили, віруючими були. Та одного разу вночі звідкіль не візьмись почали вибиватись із землі струмки і джерела. Вода біла з-під землі. Люди почали рятувати своє добро, але не встигли - всі пішли під воду. Зникли під водою і хутір, і церква. Підтвердженням цієї легенди являються знахідки. Купаючись в озері, люди знаходять підсвічники, хрестики, навіть золоту ікону Божої Матері дістали із дна. Кожних 10 років озеро забирає в своє царство одну молоду людину. Хто знає, яка магічна сила керує цими подіями.

У 2001 році у зв'язку із загибеллю жителя

села Білого на дно озера спускалися водолази. Розповідали, що на дні тягнеться глиняна стіна на 10 метрів, є піщані печери, гранітні скелі, обмерзлі льодом, зустрічаються провалля, де виміряти глибину просто неможливо. Плаває багато риби, яка рівна в людський зріст.

З наукової точки зору озеро має льодовикове походження, тому його, мабуть, не дарма називають „Син Льодовика". Але це ще не всі загадки нашого озера. Згадує жителька села Біле Галина Пантелеймонівна Лосінець, що в 60-х роках вода в озері набула бурого кольору. А через кілька днів очистилась. Чому? А в 1988 році вона стала зеленого-зеленого кольору. Люди казали: „Озеро цвіте". Всі ці явища вимагають пояснення, якого поки що ніхто не може дати...

Яким би загадковим воно не було, озеро для наших односельчан є рідною стихією, візитною карткою нашого села. Його простори сягають 80 га, глибина більш як 40 метрів. В озері багато

риби: щука, лящ, линок, плитка, короп, окунь, йорш, та інша. Є й раки. Влітку і взимку там можна побачити рибалок. Озеро є базою відпочинку не тільки місцевих жителів, а й приїжджих із різних міст і містечок, які тут іноді зупиняються на ціле літо. Вода в озері багата на гліцерин, який має корисні властивості, він дуже гігроскопічний. За рахунок гігроскопічності може використовуватися для пом'якшення шкіри в шкіряній промис-

ловості і фармації. Може використовуватися в паперовій, поліграфічній, парфумерній і фармакологічній промисловості. Тобто є всі підстави говорити, що озеро потрібно досконало вивчити і дослідити.

А сьогодні це - прекрасний куточок Полісся. Недавно відвідали наше село і помилувалися озером столичні журналісти, які назвали наш край чудовим, але мало знаним. Я вважаю що наше озеро - це одне із справжніх чу-

дес України. -

...Синіє в глибокому просторі небо над озером, а разом з ним водяне царство. Хвиля хвилю підганяє, наче шепче щось утаємничене. Що там, на озерному дні? Які загадки таїть у собі ця водяна гладінь? Стою і вдивляюся в неї. Може, нашепче очередами якусь таємницю, а може, чайці відкриє?

Олена САВСЮК,
студентка РДГУ,
с. Біле.